

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Regvlarvm Vtrivsque Ivris Cvm Ampliationibvs Ac Limitationibvs

Dueñas, Pedro

Venetiis, 1566

Regvla XLI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63213)

REGVLA XLI.

APPELLARE ab exequutore permissum non est. 1. ab exequutione. C. quorum appella. non recipi. & l. ab exequutore. ff. de appella. De iure regio est tex. in l. 52. in fin. titu. 18. par. 3. & in l. 161. Styli. Circa hanc regulam vide Spec. in tit. de appella. §. in quibus nu. 5. Hieron. Gratium in consil. 16. vol. 2. Aug. Beronm. q. cxxxj. Alexand. in consil. cxij. vol. v. nu. 10. Carol. Rinum in cō sil. 80. volu. v. Hanc regulam ponit Socin. in regula xxvj. vbi eam limitat quinque modis.

- 1 Limita primo vltra eum, nisi exequutor excederet modū. c. no. nit de appel. vbi ponitur eadem regula cum supradicta limitatio. ne. idem probat tex. in d. l. 52. in fi. glo. in c. ad nostram. de appell. & in c. super questionem. in §. j. de offi. delega. in verbo, exequuto. rem. & gl. in d. l. ab exequutione. Et quādo dicatur excedere po. nit glo. & ibi doct. in c. qd̄ ad consultationē. in glo. si. de re iudic.
- 2 Secundo limita, quando exequutor quicquā dolo egit, vel si pars dolo obtinuerit sententiam. vt in l. 3. in §. si exequutor. ff. de negot. gestis. & ita tenet Spec. in d. nu. 5. Et quamuis in d. §. si exequutor dicatur agi posse de dolo, tamen tutius est appellare.
- 3 Tertio limita, quando pars allegaret transactionem factam post sententiam. & illam statim probaret, tunc exequutor non potest exequi, alioquin is ipse grauat, ideo ab eo appellari poterit: arg. tex. in l. neque. §. si. ff. de in ius voca. & in l. 2. ff. si quis cautio. vel si quis probet sententiam nouatā, vt in l. 4. in §. ex conuentione. ff. de re iu. dica. glo. in d. c. quod ad consultationem. quæ nouatio hodie non fit, nisi hoc expresse agatur. l. fin. C. de noua. Vel quando pars, in cuius vtilitatem est prolata, illi sententiæ renuntiaffet, quod non potest facere si in causa matrimoniali lata sit, secundum Roman. in consil. 367. nu. 1. quia de periculo animæ agitur, vt in c. lator. & ibi glo. fin. de re iudicata.
- 4 Quarto fallit, quando exequutor missus sententiam male inter. pretatus esset, vt in d. l. ab exequutore. Ita tenet Petrus de Ferra. in pract. in forma exequu. sententiæ definitiue in verbo, publico nantio. num. 10. vbi declarat qualem interpretationem possit exe. tor facere.
- 5 Quinto fallit, quando sententia lata fuerit contra absentem ex iu. sta causa, quia non potest ei imputari, cur non antea appellauerit & ob id ab exequutore iuste appellatur, vt in l. si prætor. in §. si. ff. de iud. c. cum Bertoldus. de re iudic. Spec. in d. nu. 5.
- 6 Sexto fallit, quando pendet restitutio in integrum post sententiā, vel literis super supplicatione ciuili impetratis durante earum com. probatione, si vellet exequutor exequi, tunc ab eo licite appellatur vt in l. j. C. de in integ. restit. postu.
- 7 Septimo fallit, quādo exequutor aliquid iniuriose egerit, vt si le. & os

Etos captos vel dolia capra causa executionis, malitiose fregerit: vt in l. si quis prouocatione C. de appell. & in l. lectos. ff. de peri. & commo. rei vendi. & in c. quia suspecti. iij. q. v.

- 8 Octauo limita, quando cunque sententia lata est contra aliquem famosum artificem: nam propter artificium ipsius poterit populus suspendere executionem, & tunc potestas tenetur suspendere executionem, donec principem, vel dominos, vel superiorem consulat. iste est mirabilis casus in l. ad bestias. ff. de poen. & ita tenet Roma. in sing. dccxvij. quem sequitur Cypol. in l. mercis appellatione. nu. 15. ff. de verb. signif. & in Caut. nu. 1. facit text. in l. qui cedem in vers. facilius. ff. de sicar. & idem Cypol. in l. si contra. nu. 18. C. de vsucap. pro empt.

REGVLA XLII.

APPELLATIONE pendente suspenditur iurisdicatio iudicis a quo, & sic interim nihil est innouandum. l. appellatione. C. de appella. & l. j. in princ. ff. nihil noua. appella. penden. & c. non solū. de appella. li. vj. & c. post appellationem. §. ante appellationem. ij. q. vj. & in l. xxvj. in fine. tit. xxij. par. 2. & in l. iij. tit. xv. li. ij. fori. Hanc regulam ponit Socin. cum vij. limita. in regula xxj. Ultra quem vide circa istam regulam Anto. Corset in singul. inci. appellatio. vbi ponit alias septem limitationes, ex quibus quinque sunt diuersę ad limit. Socin. quas ad literam ponit Ioannes Constantinus. licet de Corseto mentionem non facit, in glo. ad constitutiones regis Gallie. artic. xxix. pagi. 66. Aliam limitationem ad hanc regulam ponit Ludo. Rom. in singul. clxij. quas limitationes Corset. & Roma. refert Catef. Cotta. in memora. iuris. in verbo appellatione. Et circa materiam huius regulę vide, vbi notabiliter eam prosequitur, Octauia. in pract. Romanę Curie. fol. 199. pagi. 2. cum aliis. Fran. Nicon. in repet. c. quoniam contra. in glo. fin. nu. 12. cum aliis. Matth. de Afflict. in c. si. nu. 35. quo tempo. miles in Vsb. feud. Paris. in consi. xxvij. vol. iij. nu. 22. & 23.

Limita decimoquarto, & j. ultra eos, quando maritus in matrimonio, quod iure nō valebat, possessionē copulę carnalis habebat, pendente lite potest prohiberi ne ad inuicem rem agat, post litem contestatam, & testium publicationem seu probationem. Iste est casus singularis secundum Antonium ibi nu. 5. in c. laudabilem. vt lite pend. quem sequitur Roma. in sing. ccccxxvj.

- 2 Secundo limita, cum heres conuictus super legato appellat: quia non obstante appellatione debet canere de eo restituendo. l. post q̄ §. Imperator. ff. vt legat. nomi. cauca.
- 3 Tertio limita, si agatur a cione personali, puta exempto: nā si res petita alienetur, tenet alienatio. Nec obstat supradicta nostra regula, vbi status cause non debet mutari: quia respondeo quod non motatur, nec alienationi præiudicatur, quia perinde condēnabitur reus si res